

Indikativ

Presens

jag	pratar
du	pratar
han/hon/den/det	pratar
vi	pratar
ni	pratar
de	pratar

Perfekt

jag	har pratat
du	har pratat
han/hon/den/det	har pratat
vi	har pratat
ni	har pratat
de	har pratat

Futurum

jag	ska prata; kommer (att) prata
du	ska prata; kommer (att) prata
han/hon/den/det	ska prata; kommer (att) prata
vi	ska prata; kommer (att) prata
ni	ska prata; kommer (att) prata
de	ska prata; kommer (att) prata

Konditionalis

Konditionalis 1

jag	skulle prata
du	skulle prata
han/hon/den/det	skulle prata
vi	skulle prata
ni	skulle prata
de	skulle prata

Imperativ

Imperativ

du	prata!
ni	prata!

Preteritum

jag	pratade
du	pratade
han/hon/den/det	pratade
vi	pratade
ni	pratade
de	pratade

Pluskvamperfekt

jag	hade pratat
du	hade pratat
han/hon/den/det	hade pratat
vi	hade pratat
ni	hade pratat
de	hade pratat

Konditionalis 2

jag	skulle (ha) pratat
du	skulle (ha) pratat
han/hon/den/det	skulle (ha) pratat
vi	skulle (ha) pratat
ni	skulle (ha) pratat
de	skulle (ha) pratat